

[Formanden.]

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandling af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v.

Mødet hævet Kl. 18¹⁸.

20de Møde.

Onsdag den 30. Maj Kl. 20.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af: Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, det høje Ting har givet de to Lovforslag. De ærede Ordførere og et andet æret Medlem har gjort en Række Bemærkninger til Enkeltheder i Forslaget, og, saa vidt jeg forstod, ogsaa stillet nogle enkelte Spørgsmaal, derunder det, om der var Mulighed for Ændringer. Jeg mener, at man med mig vil være enig om, at de omtalte Enkeltheder bedst drøftes i et Udvalg, saa dem skal jeg ikke komme ind paa her.

Der er et Par mere almindelige Spørgsmaal, som er rejst, og som jeg gerne vil sige et Par Ord om.

Der er kommet til Orde en Beklagelse af, at Lovforslagene ikke forelaa den 5. Maj, saa de straks kunde være traadt i Kraft, først som foreløbige Love og derpaa efter ordinær Behandling som endelige Love. Der er tidligere i det andet høje Ting gjort Rede for, hvorfor det ikke kunde forme sig saaledes; jeg skal derfor herom kun gøre et Par enkelte Bemærkninger.

Jeg tror, det er en Misforstaaelse, hvis man mener, at Forberedelsen af disse Lovforslag gaar saa langt tilbage som til 1941, i hvert Fald har jeg ikke kendt noget til saadanne Forberedelser, og jeg har dog været med i dem før 1943. Men hvordan det end hænger sammen med det, var Enigheden mellem de to Udvalg, som fra to forskellige Sider arbejdede med Forslagene, først en Kendsgerning den 4. Maj i Aar. Der maatte i Følge Sagens Natur derefter føres forskellige Forhandlinger, som for øvrigt heller ikke kunde have været ført før efter 5. Maj, selv om der havde været Enighed om Forslagene forinden. Forklaringen er den, at det for alle os, der beskæftigede os med Forslagene, var noget farligt; vi kunde ikke udsætte nogen for enten ved en Razzia af Tyskerne eller paa anden Maade at blive fundet i Besiddelse af Forslag, der satte Dødsstraf for Hipoerne. Tiden, som er gaaet fra Aftenen før Kapitulationen, da Forslagene forelaa, og indtil de kunde forelægges det høje Folketing, er anvendt til nødvendige Forhandlinger og er navnlig benyttet til at bringe Retsplejeforslaget i den Form, hvori det endelig blev forelagt i det høje Folketing. Da der opnaaedes Enighed mellem Udvalgene om Retsplejeforslaget, forelaa det som et Forslag til Særdomstole og i øvrigt i mange Henseender i en saadan Skikkelse, at jeg ikke er i Tvivl om, at det vilde have vakt meget større Mishag, end jeg forstaaer det foreliggende Forslag har vakt. Der var navnlig een Ting, som i nogen Grad havde præget det oprindelige Udkast, og det var, at det gav Udtryk for Mistillid til de ordinære Domstole, en Mistillid, hvorom jeg for mit Vedkommende kan sige, at den havde sin naturlige Forklaring i forskellige Ting, som er foregaaet, i Forbindelse med at disse Ting ikke, da de skete og i længere Tid derefter, kunde behandles aabent i Pressen; man kunde i Virkeligheden ikke komme bag ved de Kendsgerninger. Een af Tingene angik Bedømmelsen i vide Kredse af Højesterets Stilling, og Anledningen var Højesterets Behandling af Kæremaalssagerne mod alle de Kommuniste, der blev interneret. De blev som bekendt alle fængslet med ret summarisk Retsbehandling efter i lang Tid uden nogen Lovhjemmel at have siddet interneret efter Grundlovsforhøret. Da der endelig var givet Lovhjemmel herfor, efter at der var afsagt Kendelser ved Underret — de Kendelser kunde paakøres direkte til Højesteret —, kærede alle de Internerede og anmeldede Højesteret om, at der i disse Kæremaalssager, som kunde behandles under eet,